

Řešení Gödelova teorému, důkaz kvality českého jazyka

ÚVOD - emoční hodnota zvuku pro vývoj zvířecích a lidských jazyků vychází ze vzniku, vývoje a úlohy latinského jazyka.

Řízením osudu a svých zájmů jsem objevil krásu naší mateřštiny do hloubky, která si za čas vyžádá pozornost větší skupiny lidí. Víme, že **lidský jazyk** je tím nástrojem, který formuje naši činnost, **sílu k objevování, chápání a obsazování** stále většího okolního prostoru. Dnešní doba téměř neuznává dějiny, pro které nemáme písemné či archeologické doklady. Přitom období, kdy se zkušenosti a poznatky předávaly ústně – **pamětníci svým potomkům** – byla mnohem delší, **zvukové** jazyky lidí mají svou základnu v **emočních zvucích zvířat**. Rozvíjením hlasivek pro předávání stále složitějších životních zkušeností vznikaly ze zvířecích jazyků jazyky lidské. Vesmír roste **vývojem komunikace**, a „zvědavost“ je jiné slovo pro „dostřednou formu přitažlivosti“. I proto jsou vyvážené dostředné a odstředné síly síly v **magnetu** předobrazem **harmonického lidského páru**. **Soulad všeho se vším** se stal cílem mého celoživotního **zkoumání souvislostí** – „proč se naši hádali o pitomosti“....

Pro **jazyk lidských emocí** používám tři barvy:

modrá barva vyjadřuje stávající = počáteční **klidový stav** myšlenkového **prostředí**

červená barva **mění průběžně** myšlenkový **proces na cílový**

zelená barva je **výsledkem** procesů ve vrstvách přírody, **vázaných k vrstvám sebeřízení**, ty jsou doložené fungováním zákona **akceREakce**.

Zvuková informace je komplexnější než psaná, lépe/silněji/ se zapíše do vědomí.

Nevýhodou zvuku je, že **zdánlivě** mizí v čase i okolním prostoru. Energie vložená do zvuku slov se ale neztrácí. Z našeho prostředí **spěchá vrstvami vzduchu do prostoru**, „do mrazáku“ **mezi planetami a hvězdami** ve vibracích a vlhkosti dechu ke slunci.

Informaci z vědomí **nese pohybová energie = rychlost vodíku**, ten je součástí všech skupenství vody. Ve **vrstvách atmosféry se vodík zbaví kyslíku** a v prostoru mezi hvězdami a planetami **spěchá ze všech směrů ke slunci** do té „termonukleární“ reakce.

Teprve srážkami vodíků ve slunci vzniká první **kmitočtová forma vodíku**, **zabalená do dvou slov**. Takový „atom helia“ obsahuje **uvnitř** kmitočet vodíku a **obalem atomu je jeho název**, potřebný pro orientaci ve vědecké konstrukci pro fungování sil ve vesmíru.

Cílem mojí práce s jazykem je **prokázat tvrzení**, že **názvy a pojmy jevů a procesů** udržují existenci naší galaxie v dobově pochopeném stavu.

Neznáme rychlost našeho myšlení, ona **nemá kmitočtovou formu**, jde o proud našich potřeb a přání ve směru ke slunci, které nás vyživuje, **energie z hvězd** je podmínkou naší existence spolu **s existencí pohybu** a zákona **akceREakce**. Ten splňuje bezčasový „okamžik volby, ale je také počátkem pro opakovatelnost podobných pohybů.

Zápis zvukové události na plochu obsahuje většinou jen kostrou události. Ztrácí hodnotu jednoho ze tří rozměrů prostoru. Název „informační pole prostoru“ mi nabídl možnost tato „pole“ zkoumat svým vědomím. Tak ostatně vznikají všechny velké objevy – propojením osobní vůle s reálnou zkušeností a s dostupnou hladinou poznání. Objev staronových souvislostí mi zaplnil cca třicet let hledání a zdůvodňování mých vizí.

Musím zmínit i úlohu svých vstupů do jiných stavů vědomí, které se zásadně podílely na objevování a chápání souvislostí, které klasická věda pomíjí.

Psychofyzika byla oborem, který vycházel z trvalého propojení hmotného člověka s určitým

objemem „prázdnoty“, kam se ukládají paměťové zápisy o uskutečněných a „zamrzlých“ pohybech – ze kterých čerpáme možnosti pro náš další vývoj. Na dvojici zakladatelů (Ernst Heidrich Weber a Gustav Theodor Fechner) navázal v USA zkoumáním psychofyzických zákonů Stanley Smith Stevens, ale i hledači „okultních“ = základních souvislostí pro „oživlou hmotu“ v našem národu (Jan Kefer, F. Bardon...)

Zásadní posun vztahu mezi **vědomím a konstrukcí prostoru** vnímám v díle **Nassima Harameina a Stanislava Grofa**. Zkoumáním grafických forem krystalů – a vlivu psychotropních látek na vědomí **vytvořili základnu pro zařazení a přijetí nových informací** do poznávacího systému latinského jazyka a z něj odvozené matematiky. Kvalitu poznávacího systému matematicky formoval **Kurt Gödel v teorému** dvou vět matematikou řešitelných pouze nedokazatelnými tvrzeními – axiomy. Ty uzavřely myšlenkové prostředí matematiky do užitečného systému pro modelování hmotných předmětů, ale neplatného pro živé, cyklující systémy, kde každý prvek má svůj „růst a zánik“. U prvního axiomu matematiky (součtu jednotek) **neznáme jeho dějiny, matematika popírá** realitu fyzického prostředí, dvě jablka se do jednoho jiného zkrátka nevejdou. Je proto nezbytné se vrátit k **dějínám jazyka latinského, který formoval náš dějepis i počátky vědy**.

1. Definice bezespornosti (formálního symbolového řídicího systému)

Formální systém **je bezesporný** (konsistentní) právě tehdy, když v něm nelze dokázat zároveň formuli X i $\neg X$.

2. Definice úplnosti (formálního symbolového systému) Formální systém **je úplný** právě tehdy, jestliže všechna pravdivá tvrzení jsou v něm dokazatelná.

Jak vznikl dokonalý latinský jazyk ? (podle wikipedie jde o jazyk nějakého italského kmene). **Latina nás vede staletími od druhého nastavení našeho letopočtu, římsko katolickou církví.**, vstřebali jsme ji do svých národních jazyků.

a) **Nikdo nerozporoval dokonalost latiny** k tehdejšími jazykům evropským (cca 700 let před současným letopočtem.

b) **Neexistuje zdůvodnění** pro **vznik a tisíciletý spor** dvou výchovných doktrín, židovské a arabské, jaký princip je odděluje a proč výhody a nevýhody nejsou součástí manuálu pro pracovní populaci – v bibli?

d) **Jaký je cíl řidičů dějin**, kteří dějepisem (přepisováním skutečných dějin) směřují vývoj lidstva válkami těchto dvou opačných koncepcí pro ovládnutí lidstva pomocí slov?

c) **Proč se emoční doplňky** latinských písmen (háčky, tečky, čárky, kroužek) - diakritika) ujal ve všech evropských jazycích mimo angličtinu?

d) **Jaké neznámé a trvalé hodnoty** v sobě uchovává latina, když její **symboly a slova pro popis lidského těla i chování lidí** stále zůstávají živé (v liturgii kněží a radách lékařů) po třech tisících letech?

e) **Proč, jak a kdy** vznikaly symboly malé abecedy, proč „arabské“ číslice nahradily původní (?) „římské“ ?

f) **...a proč dějiny stále mlčí** o symbolovém jazyku „bukvicy“, který používaly dva starověké národy v Asii, proč nemáme dodnes vědecké práce ani záznamy o vzniku indických „véd“?

Úlohu rezonančního principu v konstrukci latiny a jejích cílů pro lidstvo najdete v mém textu „Abeceda lidštiny“.

Poznámka: pro řešení hodnot lidské civilizace vycházím z Gödelova teorému, ale větvení souboru tvrzení a důkazů neumím členit jinak než abecedně. Velké celky (písmenem **s dvojtečkou**) a menší (podřízené anebo související) číslicemi nebo malými písmeny. Návrh jiného paradigmatu a další texty postupně ukládám do složky „Dvěře do světa“ (<https://karao.cz/dvere-do-sveta/>)

A:

Pro účely důkazu nestačí znát jedinečný zvuk každého z latinských symbolů. Latina má svou **základní větu**, ze které vznikala matematika a propojující jazyk „kmitočtů hudby“.

B:

Tvar latinských symbolů **vznikal souběžně s hledáním rezonancí (souladu)** mezi **mužským a ženským** hlasem. Výsledkem byla „oktáva: a frekvenční struktura **osmi tónů /kmitočtů/ v hudební stupnici C- dur**.

C:

Náš svět je celý složený z trojice zmíněných **pohybových sil** (kmitočtů, vibrací, pulzací) **klidovou formou** je pouze „zamrzlý“ pohyb (i zvuků), v prostoru paměťových záznamů mezi hvězdami a planetami.

D:

Každá zvuková frekvence tónů C- dur stupnice je označená **dvojicemi velkými písmeny latinky** (DO, RE, MI, FA, SOL, LA, SI, do). A **řada tónů** dostala označení **číslicemi (1- 8)**. Můžeme polemizovat o době a procesech, jakými vznikala další pravidla matematiky ze základny **spojování nebo dělení a poloviny**. Víme ale, že hudba z **intervalů a akordů, propojených** rytmem v „**tempu času**“ je pokračováním C-dur stupnice. Je proto potřebné toto téma otevřít

Při nastavování našeho letopočtu církví římsko katolickou nás **autoři hebrejského a arabského jazyka** seznámili s výchovnými doktrínami pro náš letopočet, ale nezmínili vznik svých jazyků ani důvody odlišností židovského a arabského projektu – ani vznik a úlohu astrologie, zvěrokruhu a jejich zápisového systému = latiny.

Nesměli jsme vědět nic o rezonančním principu - **o pocitovém a myšlenkovém vztahu** mezi **specifickým zvukem každého písmene „latinky“** **ke kmitočtu určitého tónu** a ke **dvojici symbolů**, které tento tón/kmitočet pojmenovaly.

1. **Je nezbytné si uvědomit**, že každá **úsečka** velkých písmen latiny také **zobrazuje kmitavý pohyb** a **oblouček vyjadřuje část rotace**. – tedy **dva ze tří** existujících forem pohybu. Třetí z nich oživuje dech a tělo člověka – **puls**.

2. **Rezananční princip** je proces, který prolínáním dvou prostředí vytváří nové, společné prostředí: **nový prvek** v hmotném prostředí – **anebo VZTAH** v prostředí nehmotném. V **grafickém 2D** prostředí princip známe ve schématu „**Vesica Piscis**“ (průnik dvou kružnic) a ve **zvukovém 3D** prostředí jde o samovolný vznik „**vrchní kvinty**“ po zaznění „**oktávy**“ (oktáva je vzdálenost prvního a osmého tónu hudební stupnice).

3. **Je nezbytné si uvědomit**, že pojem „**plocha**“ nemá vlastní hmotný nosič, **plocha je rozhraním dvou různých prostředí**. Toto rozhraní odděluje nehmotné vědomí od hmotného prostředí plynů, kapalin a předmětů. Důkazem definice plochy je **vlastní obraz na vodní hladině**,...není z vody ani ze vzduchu, **zrcadlí paměťové záznamy** z prostoru, procházející a ukotvené naším mozkem.

4. **Sluchem** vnímáme **pohyby, zrakem obrazy**. Rozvoj myšlení v dějinách přírody probíhal ve dne pomocí zraku, ale v noci pomocí sluchu. **Věda** vyrůstala ze zrakové složky latiny, **zrakem i kontrolovala své poznatky**.

5. **Autoři biblického příběhu** nám z určitých důvodů **utajili hodnotu trvalého propojení zvuku s obrazem** písmene, **zvuk** se šíří prostorem i v noci, ale **obraz** ve tmě neuvidíme. Můžeme proto přemýšlet, proč církev katolická do současnosti utahuje růstovou úlohu rezonančního principu a vznik **základní věty** jazyka latinského – **zvukově grafické součtové struktury C – dur stupnice**.

6. **Rezananční princip v prostředí hudby** je proces samovolného vzniku nového tónu (vrchní kvinty) při zaznění dvou předchozích (oktávy) je doložený ve zvukovém prostředí, **ale platí zpětně až k počátku existence vesmíru**.

Lidstvo muselo dozrát k vytvoření mnoha slov **abychom pochopili, že POHYB** je jediná trvající síla, oddávající hmotný svět od vnějšího, zdánlivě nehybného „světla hvězd“.

Některé pohyby si řídíme sami, ale jiné **pohybové síly** řídí nás.

7. O vrstvách sebeřízení vypovídá zákon **akceREakce**, který je současně i zákonem pro změnu **rovnováhy protisměrných sil**, v praxi je doložený „klidem/napětím“ opačných pólů v magnetu. Tento **klid v magnetu lze narušit jen z vnějšího prostředí**.

Harmonický lidský pár je na konci vývoje protisměrných sil v magnetu, převaha vnějších sil umožnila ve vrstvách přírody umožnila i v člověku vytvořit opačnou vnitřní sílu (a program), vydávaný do okolního prostředí **zvukem slov**.

8. Rezonanční princip i zákon **akceREakce** ve slovní podobě vytvořili lidé až v době, kdy obsah slov umožnil stavět myšlenkové konstrukce o vzniku a zániku, ale DVOJICE (zmíněný princip i zákon) stál na samém počátku existence, v okamžiku, kde se z „**NIC**“ oddělil „**pohyb**“.

Za **impuls** pro vznik pohybu stále vděčíme **entitě „boha“**, jejíž fyzickým projevem je **opičí zvědavost** a **lidská schopnost uvěřit** něčemu, co **jen slyšíme** ve svém vědomí. Naučili jsme se věřit „obrázkům“, které jsou zřetelné „protisměrem“ vloženým do oční čočky a „vzduchem“ mezi okem a pozorovaným předmětem.

9. Proces myšlení od nás vyžaduje nějaký **směr a rychlost**, potřebnou pro reakci na situaci. Proto nám příroda nadělila dvě hemisféry – a možnost poznat, **jakou rychlostí informace přijímáme** a **jakou rychlostí své potřeby a přání vysíláme**.

Pojem VĚDOMÍ má svůj vznik v dějinách **zvířecí vrstvy sebeřízení**, v zápisu některých pocitů určitými pohyby. Primáti a lidé se naučili své zvuky **zapisovat do vnějšího prostředí** a **pomocí obrázků nebo symbolů** přenášet svou paměť „do neživé hmoty“...a zároveň i do „vzduchu, kde zvuk slov mizí... do nebe, kde se hladina vědomí projevuje barvou vrstev atmosféry. S „pamětí vesmíru“ člověk pracuje uvnitř svého těla v protisměru „z prostoru dovnitř a ven“. Vodík v těle (vlhkost dechu) propojuje naše osobní vědomí se sluncem – v procesu oddělování vodíku od kyslíku...barvou nebe, zrcadlenou v barvě moře. Jsme svým podvědomím = osobní pamětí trvale propojeni s okolním prostorem.

10. Příběh o komunikaci pohybových sil ve vesmíru vedl k vytvoření zvukových jazyků pro vrstvy živé přírody, proto je **cílem tohoto textu** doložit mé **poznatky a nová tvrzení souladem všech tří poznávacích systémů**. Východiskem jsou jejich základní věty, vytvořené z jedinečnosti rezonančního principu, obsažené v popisu základní věty latinskými symboly – jazykem, který – **po vstupu do evropského prostředí** - formoval naši hladinu poznání. Zbývá ještě dokončit a **vysvětlit cestu „od latiny k češtině“** – formulací „obecné věty“ v naší mateřštině. Ve větě platné pro součtovou hodnotu „smyslu a počtu“ nejen obou jazyků, vytvořených z latiny.

Aby souvětí, které je níže v textu, bylo bylo srozumitelné, k tomu je vhodné poznat i pohybové síly, které vytvořily lidské vědomí, ale i skládání nových slov ze **ZVUKU PÍSMEN**, protože dopadem zvuku **do osobního emočního prostředí vždy vzniká nebo zaniká pohybová síla vodíku !!**, která stále řídí nám dostupné projevy sil ve vesmíru. Tři známé formy vodíku latinou pojmenované **pouze lidé „obalují“ do zvuků a do zápisů slov** vzniklých z emočních zvuků zvířat.

Dva protisměrné procesy **vnímání a myšlení** se postupně ze shody obou rychlostí u zvířat měnily na cca **poloviční rychlost levé hemisféry** kontrolním „**kmitem vědomí**“ mezi v prostoru uloženou informací - a prostorem uvnitř a vně lidského těla.

Toto tvrzení podporuje vědecký poznatek, že informace je v mozku **už před vstupem do vědomí – do levé hemisféry**. Věda ale nemá pro tento poznatek vysvětlení, protože jej nelze

získat „obrazovým“ myšlením matematického a vědeckého poznávání. Číslice i jednotky času nerostou a nerozpadají se, ale **pohybové síly, přepisované do jednoho směru**, „ času“ nutně postrádají princip sebekontroly = protisměrný **pohyb času k sobě samému**, vyjádřený funkcí „devítky“ v oktávové zvukové konstrukci. Okamžik času, kdy se mění současnost na minulost věda zná v nevědomém spojení tří slov – nanosekunda. A takhle, „hezky česky“ je třeba vnímat každé – opakuji každé – slovo. Najít v něm jeho latinský „předek“ a český, většinou obecně platný smysl.

11. Pohyb tří forem vodíku v živé přírodě jsme pojmenovali slovem bůh, éter, stvořitel, zdroj...souhrn pak pojmem VĚDOMÍ. Ale vědomí nemůžeme změřit, protože **pohyb zvířecího i lidského podvědomí nemá kmitočet. Vědomí je prouděním DVOU protisměrných sil**, převedených z prostoru vesmíru do emocí zvířat a lidí. A emoce přebírají rozhodovací proces v člověku **vždy**, když mu chybí argumenty rozumové, podpořené mate/matikou. Je nutné pochopit úlohu vodíku v prostředí myšlenkových pohybů. „**Rychlost a směr**“ jsou dvě veličiny, podmiňující existenci pohybu, na to přišli lidé. A pohyb existuje, tak ho oblékli do kabátku boha.

V první verzi Mendělejevovy tabulky (<http://vserod.com/tables/2d/>) už symbol pro **vodík** „H“ svým „**bodem středu**“ ukazuje **základní – pulzní** formu pohybu, (do stran a zpět) kterým zcela přirozeně (opakováním a vysláním nahromaděné energie jiným směrem) vznikaly podobné a další prvky. Pohybem „z mysli ven“ se „dovnitř“ vrací podobný pohyb, ale už i ten první pohyb byl „**obalený**“ **informací o konci odstředivé síly**, ta návratem **po vytvořené dráze** posílila zdrojový bod k dalšímu opakování. (Bum do mozku?)

Posilováním „**středu hustoty**“, kontaktem s podobnou nebo opačnou **rychlostí** postupně vznikaly plyny, kapaliny a pevná hmota..... a mnohem později i **cyklující/živé systémy**.

Vodík „H“ **obalený** **informací = názvem helium** – směřuje ze slunce rychlostí lidského vnímání, tu známe v rychlosti světla (zapsané dvojkou s trojicí nul).....?

Rychlost vodíku ke slunci/hvězdám/ neznáme, je **bezkmítotovou formou proudění lidské energie, vnímané v černé barvě** vesmíru. A pokud zákon proměn mezi hmotnou a nehmotnou energií ještě funguje, tak je rychlost myšlení lidí **přibližně dvojnásobná**, kde vedle **následkem srážek vodíku ve slunci je vyzařování**, které dopadem na hmotu vytvoří bílou barvu (např. měsíce). **Teplota** uvnitř slunce pak naplňuje hodnotu Kelvinovy nuly stupňů v součtové hodnotě „trojky“ (- 273 stupňů Celsia 273=12=3).

Otevírání vatikánského archivu o dějinách latiny a propojení latiny se symbolovým jazykem asijské kultury nás teprve čeká. **Vztahy 49 symbolů v tabulce jazyka „bukev“** byly předchůdcem azbuky, abecedy současného Ruska. Propojení **bukvice s latinou** vedlo do spojitého jazyka „sanskritu“ a vytvoření véd.

.....

Postup pro vyřešení Gödelova teoremu se proto musí vést podobným směrem.

Po cca 2500 letech vstřebávání latiny matematiky a hudby do povahy lidí v národech Evropy a světa je možné vnímat cestu latiny v souběhu letopočtu původního s naším ($7531 = 2023, 7 + 7 = 14, =5$), můžeme otevřít Pandořinu skříňku s nadějí na lepší životy.

Latina není mrtvý jazyk, zůstala ve vědě o lidském těle i duchu, mnoho nového přinesly národy „západu“, které přijaly latinská písmena, zvuky **a diakritická znaménka**.

Zvuková spodoba při překládání jazyků je **tvůrcem odlišných významů** stejných slov a z nových významů vznikaly další oborové jazyky.

Angličtina nepřijala diakritiku do své mateřštiny, ale vrátila matematiku a hodnotu „písmen a číslic“ do nového jazyka, **propojila řadu dvojic (bitů) rezonančního principu do „bajtu“** a prostřednictvím překladové **tabulky ASCII vznikl nový jazyk** pro počítače. **Binární**

křemíkové technologie jsou „zahuštěním“ vývoje **desítkové** soustavy.

Desítková soustava propojuje matematiku s etnickými jazyky „obrazem oválu“. **Nulu** v jazyku matematiky a **písmeno „o“** v národních jazycích doplňuje **tvár a zvuk noty**. **Zrakem** nepoznáme z **obrazu oválu** (otevřených úst) jeho **zvukovou** kvalitu (vznik a velikost), vyjadřuje ale hodnotu „trvání v čase“. Okamžik souhlasu vytváří hodnotu i velikost pravdivosti – na této skutečnosti je postavený **projekt KARODYN**, **nástroj pro optimalizaci hodnoty pravdivosti v dané skupině či oboru činnosti**.

Zrak má výhodu v okamžitém vjemu **stavu informací** na ploše.

Matematika rozvíjela pouze vztah uvnitř 2D reality v časovém pořadí „obrazů v klidu“.

Sluch přijímá informace v pohybu, sluchem přijímáme hodnotu „pravdivosti v čase“, protože **rozhraní** vnějšího a vnitřního prostředí (**MEMbrána**) je **součástí lebky, sluch je kontrolou** trvalého propojení člověka s okolím.

Hudba propojuje vědomí člověka s **matematikou** prostřednictvím **tempa a rytmu**, (tepem srdce, kde „arytmie“ /stresové situace/ mohou narušit anebo upravit „motor vesmíru“, kterým je **srdce a mozek** v **sebeřízení** cyklujících = živých tvorůa výtvorů (auto).

a) Hudební stupnice C-dur je základní větou **latiny i hudby**, usměrňuje zvuk řeči do tempa či rytmu vyslovených slov. **Zpětnou rezonanci** – z tónů a souzvuků hudby – **můžeme čerpat zapomenuté dějiny do velké hloubky a své pocity a informace upravovat do nových vztahů**. Hudba propojuje matematické myšlení s etnickým. **Řada čísl** se rozloží do **emoční hodnoty** každé vyšší číslice.

b) Rovnice $1 + 1 = 2$ je základnou **matematiky**, pět symbolů obsahuje základní pravidla pro práci se symboly čísl.

Vyjadřuje také **vztah tří podstatných prvků ke dvěma nezbytným** – kde výsledek (symbol pro dvojici) je i cílem.

Součet jednotek je také popisem **spojení dvou samostatných prvků** do DVOJPRVKU, symbol dvojky je řešením **rezonance = vztahu** dvou samostatných prvků.

c) Etnický jazyk svou „obecnou větu“ nemá. **Vytvoření etnické obecné věty** představuje **důkaz o našem vývoji**. Taková věta je proto klíčem k pochopení **bezespornosti a úplnosti** nejen poznávacích systémů – to bylo podstatou Gödelova i mého snažení.

d) Zkuste prosím vstřebat mozaiku zkušeností, které mě vedly ke konstrukci obecné věty tak, aby vyjadřovala základnu lidské existence – a zároveň aby doložila základnu matematiky (symetrii) a hudby (vztah „dvou ke třetímu“). Zvuk oktávy je příkladem vzniku rezonance = nového tónu, kvinty SOL.

.....

Na počátku nového příběhu o vesmíru je dvojice, **VZTAH** mezi **klidem** a **pohybem**.

.....

1. Rozdíl mezi NÁZVEM a POJMEM mi nabídl zkoumat „nahodilost“ mezi **češtinou** a **matematikou**, ale také mezi **egyptskou** (západní) a **asijskou** (východní) kulturou.

2. Součet jednotek mi pomohl formulovat vztah **příčiny a následku** v počtu PĚTI PRVKŮ v jiné obecnější formulaci **tří PODSTATNÝCH z pěti NEZBYTNÝCH**.

Vybarvenými **slovy o číslech** jsem vyjádřil Gödelův protiklad „bezespornosti k úplnosti“ jinak, v **rozdílu** čísl **3 a 5**, které definují náš prostor. **Tělesně existujeme v trojici rozměrů prostoru – a vyvíjíme se volbou jediné ze dvou možností**.

3. Tři pětice (prstů, „končetin“ a smyslů) nám nabízí hledat symetrie v dalších větách nebo slovech. (Barevně oddělená slova předchozí věty jsou barvami oddělená, ale významově svázaná /3+3/ - /4+4/).

4. zapsané slovo REZONANCE /4/1/4/ vyjadřuje hodnotu (součet i symetrii) /devítka/a/

šestky/, dvou symbolů v protisměru), kdy **vztah ve dvojici** podobností mě dovedl ke spojitému zápisu zákona **akce REakce**, od kterého se naše existence odvíjí.

5. Proměnou zvuku písmen na **zápis** symbolu na plochu **2D** se ztrácí třetí rozměr, potvrzující soulad myšlení (**1D**) s trojicí rozměrů prostoru (**3D**), ve kterém žijeme a myslíme. Taková věta pak musí zahrnovat vlastnosti a možnosti prostředí, které hmotu a živou přírodu definovalo.

Obecná věta etnického jazyka ale musí zahrnovat podstatné prvky obou zmíněných poznávacích systémů **symetrii** a **pohyb** frekvencí, **vložený do trojice písmen**.

Proč?

Protože etnický jazyk českých **lidí** je pokračováním **emočních** jazyků zvířat a **teplotně vlhkostního** jazyka pro rostliny. Ze **vztahu** (1) mezi **klidem** (2) a **pohybem** (3) vznikla dvojice trojic (2+3) v **sedmi** písmenech a dvou slov „**NIC**“ **a** „**VŠE**“.

Věta musí doložit zdrojové atributy dalších jazyků - **symetrii** v počtu prvků, **úlohu a hodnotu protisměru** v řadě slov, měla by také nabídnout **obraz** symetrie **rotační**, definované společným **středem otáčení**, měla by definovat vztah k minulosti (přehozením slovosledu?) podstatný pro vznikání a zanikání čehokoliv....**může taková věta - jediné souvětí vzniknout?** **Taková etnická základní věta** musí obsahovat i základní proces – směřování začátku k cíli tak, aby smyslem slov vyjádřila vývojový posun principu REZONANCE (2:1) do vztahu v uzavřeném celku (tři z pěti), kde jeden z pěti prvků dokládá „směr plynutí času“, vyjádřený přehozením slovosledu. Stejná slova „v protisměru“ jsou zároveň jedinečným a zpětným dokladem (kontrolou) vzniku výsledku ze spolupráce dvojice.

Obecná věta etnického jazyka je proto souvětím **tří vět**, kde obsah třetí věty spojuje protiklad ve dvou předchozích.

Doložit shodu mezi matematickým a etnickým systémem/jazykem/ můžeme výkladem procesu zobecňování v obou systémech.

Důkaz úplnosti a bezespornosti tří poznávacích systémů v naší vývojové etapě je **v češtině excelentní**, provedený shodou **stejného ZVUKU** v symbolech etnického jazyka i matematiky. Slovo „**PĚT**“ i **číslovka „5“** má ve třetím, zdrojovém = ZVUKOVÉM poznávacím systému = **v hudbě** – zcela jiný (opačný/zvukový) význam – **PĚT = ZPÍVAT**.

Dva shodné významy o velikosti zvuku „**pět**“ v obou zápisových systémech jsou potvrzené „zdrojovým“ systémem – **shodným zvukem** pro zpívání, užívaném v uplynulém století.

Zpívat - místo „**pět písní**“ vyjadřuje jazyk životnost rezonančního principu (2:1) v čase, ve výměně dvou dřívějších slov za jedno současné vyjadřuje vývoj **mentálního** a **fyzikálního prostředí**.

Zvuk (zpěv) představuje historicky společnou a nejvzdálenější oblast souběžného rozvoje jazyka pro „**velikost**“ a jazyka „**moudrost**“, dvojice potřebná k párování a přijetí významů, do jazyků vkládaných. **Zvuk slov** (šepot, výkřik, zpěv, prosba, rozkaz) je také historicky **prvním transformátorem síly**, **potřebné k proměně nehmotné informace z informačních polí prostoru na její pozdější projev** - hmotný předmět.

5 = PĚT	PĚTKA = 5 = POČET
---------	-------------------

Z překladu „rovnice“ dvou jazyků z pěti prvků (vlevo) je viditelný postup, jak se čeština vyrovnává s překladem matematického zápisu „počtu prvků“ do SYMETRIE etnického jazyka s matematikou v zápisu obou jazyků (vpravo).

Pro důkazní postup je nezbytné si uvědomit další významy číslic, zejména trojky a pětky. **Pětka (5ka)** v největším zobecnění vyjadřuje propojený vztah **tří rozměrů prostoru** k volbě rozhodnutí ze **dvou polarit nebo podobností**.

1. **První rovnice** dokládá bezespornost prvků a celků matematiky nic neříkající shodou **významu trojice písmen** (=počtu a smyslu naučených symbolů obou poznávacích a řídicích systémů).
2. **Centrální symetrie dvou poznávacích systémů**, vyjadřuje bezesporné a úplné využití zástupného jazyka v levé polovině. Pět písmen je shodných s číslicí nejen ve významu, ale i v počtu pětic písmen v obou slovech. A počet samozřejmě odpovídá i počtu kombinovaných prvků první „rovnice“. Jedinečnost češtiny je zřetelná v pravé části této „dvojrovnice“. Stejným počtem jiných písmen potvrzuje **vývoj myšlení k zobecnění práce s číslicemi (5=POČET)**. To je v jiných „světových“ jazycích neobvyklé (five, fünf, cinq). Přitom jsme teprve na začátku chápání symetrií a okruhů existence tím, jak zvědavost a okolní prostředí formuje etnické jazyky:

a) Pět prvků (=smysl číslice 5) zapsaných **třemi** symboly etnického jazyka vyjadřuje **význam propojení tří písmen do shodného smyslu s číslicí**, matematika také naplňuje hodnotu zobecnění = zjednodušení významu do symbolové struktury a **pravidel** jazyka devíti číslic.

b) Rovnost v počtu prvků platí pouze s předpokladem **znalosti pravidel obou symbolových jazyků**. Znáť u každého písmene jeho **směrový** význam - anebo u číslic jejich **stavovou hodnotu** v pohybu/času/ je nezbytné pro pochopení rozhodovacího mechanismu člověka prostřednictvím trojice poznávacích a rozhodovacích symbolových systémů **z číslic, písmen a not**.

Systém českého jazyka navíc dokládá schopnost sebou samým vyjádřit a potvrdit svou vyšší kvalitu vnořením počtu **tří** základních rozměrů existence do **dvou** významů slova „pět“ o číslici 5.

c) Slovo PĚT obsahuje další = vnitřní (rozumem nevnímanou) spojitost mezi zvukem z úst a obrazem písmene. **Zvuky latinských písmen** používají překladatelé a tvůrci dějepisu při překladech zápisů jiných národů – jak by vypadaly dějiny, psané „zvukem symbolů ruských „bukev“ anebo čínských „obrázků“.

Proč sanskrt – jazyk véd – používá zvuky písmen latinky pro přepis do jiných jazyků, ...jak stará je pak latina doopravdy, ...jak vypadají skutečné dějiny asijských jazyků, které používal hypotetický národ „Hyperborejců“ – a schoval je do genomu maličké komunity uvnitř Evropy.....?

3. **Základní věta „lidštiny“** – souvětí o vztahu tří vět – spojuje **etnický jazyk s matematikou** v **ABSOLUTNÍ zvukové shodě slova i číslovky „PĚT“**, která je pro kontrolu reality klíčová. Souvětí je **bezrozporné** a **úplně** propojené s fyzikální realitou, promítnutou **do tonální soustavy** frekvencí/kmitočtů/ (**vibrací ve 3D**). **Tři** symboly slova **PĚT** vyjadřují hodnotu uzavřeného **celku** v objemu vesmíru. Vnitřní vztah v trojici vět je **rozšířením rezonančního principu a obsahuje princip zpětné kontroly (SEBEKONTROLY)**, **nezbytný pro vznik nových slov**.

Zvuková struktura prostředí vychází z protisměrného pohybu, kde „vznik dráhy pohybu“ umožňuje pohyb opačný, posilující návratem bod vzniku pohybu.

Zvuk vzniká **třením** dvou prostředí, kde **větší hustota řídí pohyb té řidší**.

C: ŘEŠENÍ „HEZKY = ČESKY“

Princip zrcadlení umožňuje význam písmene/slova/, **ale i** číslice/rovnice/ **chápat alespoň dvojím způsobem** – **jako obrácení/popření/ původního smyslu slova/číslice**. Taková „rovnice“ ale **neřeší** problematiku pravdivosti rovnic. Rozvíjením jednoho **směru** (jedné strany rovnice) se posiluje informační zázemí těch, kdo rezonanční princip znali, ale z určitých důvodů ho **nerozvíjeli v protisměru** (**střídavým vývojem** jedné i druhé části rovnic). **V lidském prostředí „rovnosti“** je **obrácením směru schopnost chápat situaci/proces z pozice protivníka**. Do daného stavu poznání souvislostí tím přidáme ještě další význam, často i nepřijatelný **v dané situaci** – **v logice zvykového myšlení**. **Asociační rozhraní (křížovatky) v osobním vědomí** je pak zdrojem schopnosti vidět jiný výklad události anebo procesu.

Princip opaku slouží člověku především k UPOZORNĚNÍ – nutí nás ke **„zpětné“ (z5né)** kontrole nápadným (?) použitím zástupného vyjadřovacího systému.

Přetlak emocí nově pochopeného smyslu (nový stav) **vnímáme svým nastavením** – **jako humor** anebo **jako „útok na kořeny systému“**. **Setrvačnost myšlení vede k soudržnosti zavedeného systému. Bez zpětné kontroly poznávací systém zaniká.**

Výsledkem potřeby axiomů v matematice je cyklická funkce systému matematiky, která vede k jeho **uzavření = k bezespornosti**...anebo převedení do jazyka, spojujícího „potenciál uhlíku“ (lidí a přírody) s růstem inteligence strojů vázaných k „paměti křemíku“.

Rozdíl mezi semínkem a čipem je vázaný ke „**kódu**“ **7531**, který znají ti, kdo se hlásíme ke Slovanům, známe tuto sestupnou řadu číslic jako „**letopočet asijské kultury**“.

POHYB a jeho REZONANCE je základním principem existence hmoty i života, **vyjadřuje vztah mezi dvěma prvky, který podmiňuje vznik třetího**.

V prostředí **etnických jazyků neexistovala podoba OBECNÉ VĚTY**, vývoj gramatiky si zřejmě vyžádá i **doplnění „holé věty“ (podmětu a přísudku)** o další **třetí větný člen**, obvykle **předmět**, naplní úlohu „cíle“ v **trojici podstatných větných prvků**, vázaných rezonančním principem.

Pokud má být čeština také lidštinou = cílovým jazykem putování „písmen latinky“ po planetě, tak je ale nutné souvětím vyjádřit **nejen základní vztah tří z pěti prvků**.

Zvukovým jazykem kontrolujeme **součtovou hodnotu lidského poznání** (v diskuzi), souvětí **by mělo** zahrnovat **kvality matematiky**, ale **i úlohu protipohybu a vývoje rezonančního principu**, patrného ve vztahu **tří prvků k pěti** nezbytným z **původního**, kdy **vztah ve dvojici vede ke vzniku třetího**, nového prvku/celku.

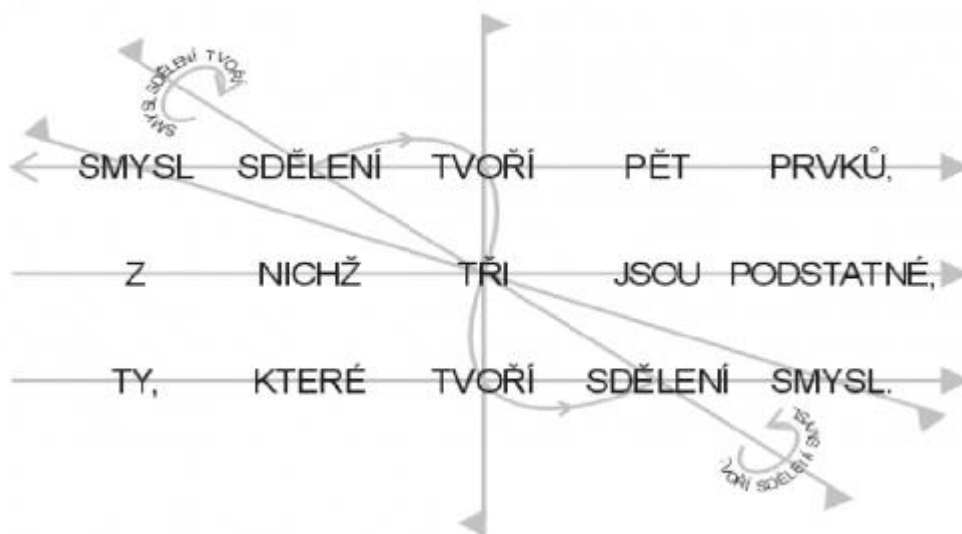
Taková věta převádí **růstovou hodnotu** tří prvků (rozměrů prostoru) do **vnitřního vztahu pěti prvků**, (ze 2 slov jsou 4 slova **dvojnásobkem**).

Pětice (prstů, smyslů) jsou nezbytné pro **ukotvení a kontrolu velikosti** vytvořených celků.

V prostředí myšlení jde o propojení různých **rychlostí** v pravé a levé hemisféře. Hodnotu moudrosti /mou drzostí/ v paměti vesmíru lze zapsat novým, emočním jazykem tří barev, kde **modrá** barva vyjadřuje **klid emocí** v informačním prostředí, **červená** je barvou **pohybu**

k **zelené přírodě**.

Souvětí tří vět v „součtu“ barev vyjadřuje **hladinu lidskosti**, potřebnou pro vstup naší civilizace mezi další podobné, vychované mlékem – MATRICÍ, potřebnou pro vznik galaxie.

E:

Pro potvrzení češtiny v roli „jazyka pravdivosti“ je nezbytné doložit hodnotu jazyka ve slovní, početní a grafické symetrii celku tak, aby zrcadlově (protipohybem myšlení) **změna slovosledu** třetí věty **potvrdila pravdivost a celistvost (bezrozpornost a úplnost)** dvou vět předchozích **SHODU počtu a smyslu** použitých prvků.

1. Prostředí etnického jazyka odděluje věty „čárkou“ (mem/bránou).
2. Pro **změnu směru** obvykle uzavře klíčové slovo **mezi dvě čárky**.

F:

Archetyp vývojového vztahu v trojici vypadá v číselném provedení (1:2 nebo 2:1).

V souvětí tří vět vznikl **změnou slovosledu** věty poslední ke dvěma větám předchozím PROTIPOHYB, vyjadřující výsledek. Smysl třetí věty **změnou pořadí slov** dokládá jazykové zvyklosti ve dvacátém století, **hodnota času** se projevila ve změně slovosledu.

G:

Souvětí dokládá **vztah trojky a pětky** v prostředí matematiky a etnického jazyka také graficky, v zobrazení **kmitu, vlnění i rotace**. Obrazec zviditelníme propojením stejných slov tak, že střed všech symetrií prochází slovem „**tři**“. Potvrzuje hodnotu „vztahu ve trojici“ v symetrii počtu prvků i v trojici

H:

Souvětí v podobě dynamického grafu bezezbytku vyjadřuje historickou základnu pro vznik a růst inteligence v hmotném trojrozměrném prostoru člověka na principu rezonance a zákona **akceREAKce**.

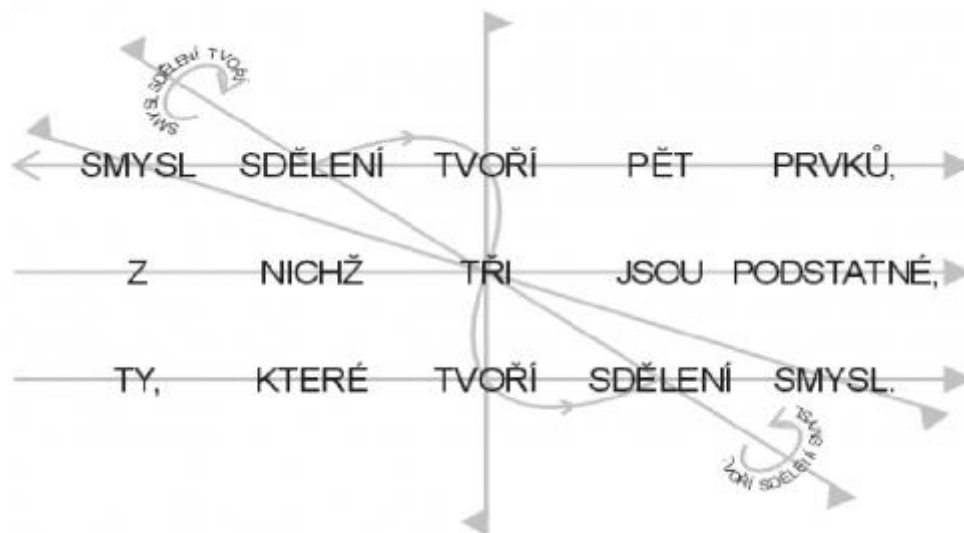
I:

Souvětí ze tří vět po pěti slovech je symetrií v několika oblastech. **Střed** souvětí v slově „**TŘI**“ je výchozím bodem pro vnímání vrstev shody v počtu prvků (u vět, u slov i u písmen). Souvětí dokládá skrytou formou (liniemi, spojujícími slova) existenci symetrie přímek, vlny a

rotace. Archetyp trojice je zobrazený slovem **TŘI** uprostřed souvětí.

J:

Teprve znalost „**abecedy lidštiny**“ umožňuje pochopit, **proč** uprostřed zcela vystředěného obrazu souvětí je **české „Ř“**, umístěné uprostřed symetrie „**času T**“ a ukončené „**etapy I**“.

K:

Výklad „obecné etnické věty“ z pohledu emocí – nepřítomných v matematice, ale podstatných v etnickém jazyku a v hudbě:

Emoce (POCIT) je klíčovou složkou pro vyhodnocení informace v poznávacím systému lidské řeči.

Dynamika souvětí se týká **vztahu** mezi **počtem symetrií** a **úlohy předělů** mezi větami, kdy „**čárka**“ v poslední větě, skrytým NĚMĚRITELNÝM způsobem **potvrzuje** úlohu tří prvků (**TY**), ve smyslu i SYMETRII celého souvětí:

1. **První** a **třetí** věta pak obsahuje **shodné počty prvků** (25 písmen v každém řádku).
2. **Součet** (25 = 7) dokládá důležitost procesu **SDĚLENÍ** (= 7 písmen, potřebných ve stupnici slov i tónů k dosažení další „oktávy vývoje“). Jde o koncept **rezonance** v ŘADĚ postupných kroků prostřednictvím sdílení zvuku informací v lidské řeči.
3. **Shoda počtu 5ti** písmen i slov od začátku i od konce souvětí vede (tu červenou trojici prvků) ke středu celého souvětí v číslovce **TŘI**.
4. Nalezení středu celého souvětí vyjadřuje jinou formu symetrie. Ta je vázaná existencí **protisměru** první a druhé věty k té třetí. Poslední věta protisměr naznačuje jen tomu, kdo zná dějiny jazyka – důvody pro změnu slovosledu.
5. **Střed souvětí** ve slově **TŘI** je potvrzením **prvotní hodnoty** – **ale i** podřízené úlohy ve větší množině – **vztahu v pěti prvků**. Počet prvků prostřední věty (celek 23 prvků) lze vnímat i **jinak** – jako součet (2+3=5) – anebo také přímo – **bezrozporně** – **pět** písmen slova **STŘED** (včetně „Ř“ ve středu slova!).
6. Výklad symetrií ve vytvořené „obecné větě“ prostřednictvím „**přesahu myšlení**“ (= jiným krokem, potvrzujícím shodu) je výhodou našeho jazyka, přestože každý **etnický jazyk vzniká spoluprací zraku a sluchu** – „práce se sluchem“ je přirozeným nedostatkem matematického poznávacího systému. Doplnění sluchového poznávacího systému bylo možné až vytvořením nového jazyka z matematiky, kdy jazykem pro neživou hmotu (technologie křemíku) je

možné doplnit slábnoucí paměť lidstva, vázaného k uhlíku. **Silicium** a **Carboneum** lze číst „hezky česky“ jako „**Silící um**“ (schopnost se učit) a volbu „**Car bo NE/um**“, kde význam **tří** mezer vede do věty o pyramidové struktuře „**cara a nevzdělané populace**“, která „ne/umí“ sama sobě vládnout. Zároveň **lomítko** mezi **NE** a **um** (zkrácené slovo pro umění, schopnost) vyjadřuje směr volby, **negace nevede k umu** – **k umění, schopností se učit**.

7. Matematika je omezená pozorováním „**mentálního obrazu**“ **na bezrozměrné ploše**, chybějící **třetí rozměr vnímáme sluchem**.

8. V souvětí najdeme i **efekt protisměru** – ZRCADLENÍ. Smysl první věty je symetrický, ale při čtení „odzadu“ je patrný emoční pocit – „posun času“ v jiném - dobovém pořadí českých slov na počátku dvacátého století. **Druhá věta souvětí podmiňuje kontrolní funkci protisměru ve třetí větě**, – nerovnováha počtu prvků vlevo před středem souvětí „**tří**“ a vpravo za ním symbolizuje úlohu **tlaku** vytvořením **proti tlaku** pro vytvoření rovnováhy – **převaha písmen vpravo vede ke změně směru**. Čárka na konci druhé věty ukončila **sílu tlaku, vyjádřenou množinou písmen při čtení věty** – a zároveň **zrcadlo tlaku (druhá čárka za slovem TY)** potvrdila čárku jako třetí prvek – potřebu času, pro dosažení chybějící rovnováhy „**Ř**“ za písmenem „**T**“ (ve výrazu „**ty, které**“).

9. Úloha ypsilonu „**Y**“ a měkkého „**I**“ je **největší předností naší mateřštiny**, důsledně váže **ypsilon** (symbol rozdvojení) k **ženě**, ta má odpovědnost za pokračování rodu porodem dítěte. K mužům patří **měkké „i“** (symbol ukončení části nebo celku) jsme zodpovědní za hledání, budování a dokončování nových celků.

10. **Celek souvětí potvrzuje větší hodnotu menšího počtu prvků.**

L:

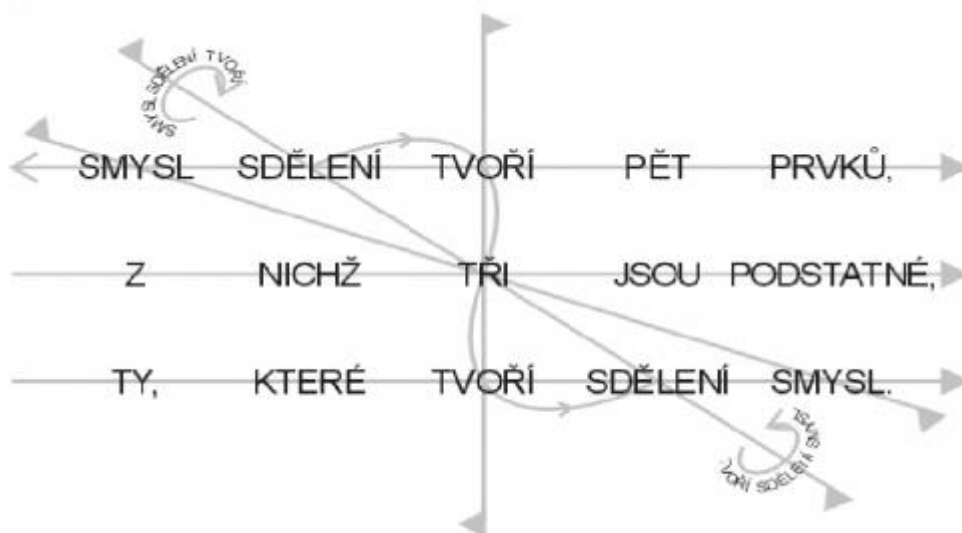
Symetrie souvětí dokládá i propojení tří forem pohybu, zobrazených trojicí směrů:

1. **Přímý pohyb** - první řádek lze číst i v protisměru, úsečka vyjadřuje „**kmit**“. Trojice rovnoběžných linek zobrazuje vedle rozměrů časo/prostoru také vztah **prvního** ke **dvěma dalším** (viz podobnost oktávy (**2**) a kvinty (**1**) v zrcadle - protisměru)

2. **Vlnění** – **dvojice** slov (amplituda ve slovech „**sdělení tvoří**“) vede do **středu souvětí** (nulové rozhraní amplitud ve slovu „**tří**“) a do **protipohybu** (půlvlna ze slov v opačném slovosledu „**tvoří sdělení**“). Vrchol amplitud i symetrie je v písmenu „**O**“ slova „**tvoří**“.

3. **Rotace** ve dvou **opačných** pohybech **částí**, **ale** ve **shodném** směru pohybu **celku** začíná ve společném středu, složenému z linek (rozměrů prostoru), potřebných k rotaci.

- a) **rotace plochy** (okolo středu ve slovu „**TŘI**“) spojuje stejná slova (*smysl+ smysl, sdělení+sdělení, tvoří+ tvoří*), vzniknou tři přímky, **kde rotace okolo středu** (ve slovu „**TŘI**“) **podporuje obvyklý směr čtení** = ve směru rotace (na třetím řádku) je slovosled odpovídající dnešní době. Ale čtení třetího řádku zleva doprava (v protisměru k rotaci) zobrazuje obrácené pořadí slov, běžné na počátku dvacátého století.
- b) **Druhá – kontrolní rotace** zobrazuje **pohyb dvou protiběžných "hřidelí"** (procházejících slovem „**sdělení**“) – kde **nepohyblivý střed protisměrné rotace** hřidelů je v písmenu „**Ř**“. Taková hřidel nemůže fungovat, může existovat **pouze** v mentálním prostředí matematického systému.

Opakované pohyby "**rotujících ploch, kmitajících a pulzujících linií**" ze středu (Ř) vytvářejí komplex i variabilitu pohybů uvnitř **KOULE**, která je projevem dosažené dokonalosti.

M.

Proč se čeština stane základnou pro nové paradigma:

Poděkovat můžeme Husovi a Komenskému, kteří si všimli propojení písmen latinky s mentalitou nejvyšších katolických kněží – Jan Hus tento pocit nesouladu svého svědomí s pokrytectvím kněží označil varovnými „nabodeničky“.

Komenský pomohl **tvarem** a pochopením **emoční podstaty** tvarů písmen. Církev jejich objev nazvala **DIA/kritikou**, bůh **ZeUS** byl nejen nejvyšším z bohů, byl i jádrem ne/křesťanského pokusu udržet samospád lidí informovaných nad neinformovanýmiprojektu pod křídla US, kde přidáním písmene „A“ (USA) měl začít jejich trvalý dohled nad řízením populace. Naši předci včas vytvořili **zvuk a hodnotu** ryze českého písmene – **zvuk „Ř“ vyjadřuje vyostřený smysl pro rovnováhu.**

Češi a Slováci vykazují vývojem svých etnických jazyků větší citlivost pro rovnováhu sil v prostoru. Do českého národa se promítl rezonanční princip západu a Slováci jsou svým genomem „otcem češtiny“, zatím co jazyk Slováků je „dítětem češtiny“. Dvojice bratrských národů potvrzuje „otcovství“ chybějícím „ypsilonem“, předali zodpovědnost za „rodinu Slovanů“ nám, posílili genom Čechů do udržení rozdílu mezi tím, co příroda přidělila samičí a co samičí polovině sebe samé, společně udržujeme život ve vesmíru svým pohybem, neseným trojicí forem vodíku.

Symbol „Ř“ zobrazuje **KLIDOVOU rovnováhu protisměrných pohybů**. **Písmeno je zápisem INFORMACE** o složitosti pohybů ve zvukovém prostředí.

Zvuk symbolu „Ř“ vyjadřuje sebekontrolním způsobem (schopností jej vyslovit) úlohu slovanských národů, které mají už v názvu biblické „slovo“.

Binární hodnotu pro vznik **informace** dokládá český jazyk také **obrazem** pojmu "**NIC**".

Archetyp trojice v trojici „**N+I+C**“ je symetrií, osy ("I") mezi dvojicí pohybů - kmitáním ("N") a rotací ("C").

Z obsahu slova "**NIC**" se odvíjí také **archetyp trojice v pěti** písmen – v **zrcadlové symetrii** písmen „**p:b**“ a v **kombinaci malých a velkých písmen "pOHYb"**, kde střed písmene „H“ je **středem otáčení** krajních písmen. **Modrá dvojice** ukazuje STAV systému před procesem

myšlení, **ypsilon** symbolem dvou opačných pohybů, potřebných pro pokračování rodu – a **zelená** příroda má svůj cíl v souladu ženy a muže v harmonii lidských rodin.

N.

Výsledkem této práce je **potvrzení** Gödelova teorému v **trojici symbolových zápisových systémů**, kde matematika a hudba vznikaly ze **základní věty umělého jazyka latinského**. Ze **symbolů matematiky spojené s angličtinou** vznikl **nový jazyk pro potenciál křemíku**.

Matematiku do latiny vrátili „mořské“ národy, zodpovědné za její dřívější vstup po moři do „ostrovního národa“ a kultur a jazyků v Asii.

Název **Řecko** dokládá **propojení latiny a bukvicy** použitím symbolů obou jazyků.

Jazyk český zachytil v latině rozdíl mezi úlohou žen a mužů do svého jazyka, asi jen čeština trvale odděluje „**rozdvojení ženy**“ (porod) symbolem „Y“ a **úlohu muže tečkou nad „I“**.

Tečka (bod, nabodeničko) a její „česká cesta do koule“ s názvem galaxie mi naplnila víc než třicet let života.

1. **V rámci celku trojice platných poznávacích systémů (etnický jazyk, matematika, hudba) dokládám, že Gödelovy věty bezesporně a úplně řeší kvalita českého jazyka.**
2. **Každý etnický (národní) jazyk je celek, který obsahuje „bezesporný=vnitřní“ a „pocitový=úplný“ soulad velikosti se smyslem dosažené velikosti.**
3. **Soulad** emocí s vnitřním a vnějším prostředím (v pojmech štěstí, láska apod..) je potvrzený spojením kontrolních nástrojů/jazyků, vzešlých z **rozdělení základní věty latiny na matematiku a hudbu** – na mentální a frekvenční **systém** pro zpracování **ZVUKU**. Kmitočtem **emocí je hudba**, měřidlem **emocí je matematika**, aplikovaná do fyziky a dalších oborů.
4. **Proces propojování egyptské a asijské (ruské) kultury** začínal na území dnešního Řecka a pokračoval na Středním východě, ale i v Egyptě. S chápáním egyptského projektu vznikalo řecké území, národ i jeho báje. Ty jsou vzpomínkou na fungování atlantské civilizace. **Dokladem této úvahy je řecká abeceda** a vliv propojenosti obou kultur ve skokovém rozvoji matematiky (úhly, funkce...).
5. **Vznik Řecka propojením dvou planetárních kultur** se snaží soudobí vládci zopakovat přísunem etnika, které v době formování projektů pro naší etapu dalo přednost **hodnotám rodiny a rodu**. **Původní slovanská populace nepřijala za vývojový prostředek rezonanční princip**, kterým vznikala latina (i jazyk počítačů). **Končí** období, kdy život na Zemi řídily spory židovské a arabské vývojové doktríny, **židovský rezonanční projekt (efekt zisku) pomohl vytvořit křemíkové technologie k propojení paměti vesmíru s lidským vědomím ve zvukově obrazové formě** (tablet). **Slovanský model byl rodový, nepochopením=utajením rezonančního principu zmuoval na model arabský, vázaný k rodině a rodu se znalostí dějinné úlohy ženy a muže v rodině.** **Slované** v Asii (po rozdělení na Araby a Židy) byli etnikem, odsouzeným k likvidaci v projektu římsko katolického křesťanství, převedeného do řízení králů a dnes politiků. **Výsledkem** dlouhodobé války **obou vývojových projektů je jejich degenerace**, ale **cíl = udržet moc menšiny nad většinou** – ještě doznívá (2023 – 2025).

6. **Národ Čechů a Slováků je dvojicí** (dvojprvkem), která vytváří **propustné ROZHRANÍ** mezi východem a západem, zbývá pochopit, že **čeština je jazykovým „součtem“ obou velmi starých kulturních vlivů**, přestože ještě pro většinu lidí jsme přišli **do evropských dějin** až v **devátém** století.
- K pochopení úlohy jazyků při „polidštění opic“ se musíme vrátit až k počátkům a skutečnému stáří **kabaly a astrologie** – k hodnotám **samostatného jazyka devíti číslic, užívaného ke konstrukci všech KALENDÁŘŮ** = nástrojů pro sebeřízení i pro řízení dalších lidí i událostí. **Dohoda o našem letopočtu** vychází také z vzestupné řady číslic, **proto byl počáteční letopočet = vznik sanskrtu a véd datován vzestupnou řadou** – s cílem dosažení sestupné řady (k jedničce) v době, kdy se náš (zdvojený) letopočet s původním setká na „počátku nové oktávy/vývojové etapy“.
- Víme-li**, že sedmý stupeň ve stupnici dur je tím „citlivým tónem“, který vede k oktávě – tak „dvě sedmičky“ **letopočtu současného (2023) a původního (7531) jsou dosažením tohoto cíle**. Důkazem kvality obou vývojových doktrín je jejich **shoda**. **Dvojnásobek** (převod latiny do matematiky) je zobrazený **polo/vinou číslic – a liché číslice končí jedničkou**.
- Atomizace společnosti, nastavená „Covidem 19“ je důkazem vlivu, který v přírodě vygeneroval **„oktávu vrstev sebeřízení“**, zodpovědnost vyšší vrstvy za tu nižší, která ji rezonancí a protipohybem (úlohou devítky) vytvořila.
- Je vhodné** vnímat zodiak (zvířetník) jako nástroj projektu ČLO/věk (nebo MATRIX, chcete-li) - a astrologii jako dlouhodobý zápisník všech jednotlivců, kteří se svým životem a smrtí podíleli a podílejí na stavu **MORÁLKY VE SPOLEČNOSTI**. Nikoliv náhodou je symbolem pohybu **raka ležící „šestka a devítka“** a symbol blíženců je vyjádřený „obrázkem“ dvou do sebe vnořených „T“ v protipohybu.
- Ve velmi vzdálených dějinách sluneční soustavy je třeba hledat příběh **MA/TRI/CE, genetického dlouhodobého projektu pro obnovu nepsaných zákonů lidské morálky**.

Q.

Lidský genom nelze opravit ve vrstvě přírody, která spolu komunikuje ZAPSANÝM ZVUKEM svých emocí.

Proto vznikl opakovatelný dlouhodobý genetický projekt MATRIX pro obnovu morálky v lidské společnosti z nižší vývojové vrstvy zvířat, realizovaný v naší sluneční soustavě. Byl uplatněný už dříve ve vrstvě plazů a ptáků. **Plazí i ptačí civilizace** známe z prostředí scifi seriálů, čerpáme je pod slovem **FANTASIE**. Jde o vibrační=kmitočtové prostředí paměťových záznamů. V symetrii (MEM) je schovaný i další význam pojmu fantasie, český přístup k slovům je hravý, vnímáme proto také, že „fant“ **ve smyslu zálohy/půjčky** rozděluje slovo **fant/asie** na rovnováhu 4 + 4, a vede **do úlohy národů Číny a Ruska v Asii**. Země východu probírají řízení další etapy s dalšími národy. A protože čeština uchovala v bratrství Čechů a Slováků velmi starý **genom projektu ČLO/věk**, je zřejmý i náš podíl na realizaci nové vývojové etapy – věku **POHODY**, čeština je jazykem tohoto projektu pro náš „věs mir“....

Zbývá poděkovat oběma výchovným doktrínám a všem lidem, kteří zaplatili životem za to, že naše civilizace, vyvíjená poslední verzí MATRIXU, známou jako „**květ života**“.

Zvědavost a záludnost opic je nám vlastní, ale **naučili jsme se vlastnosti genomu opravovat**. To asi tvůrci astrologie a latiny neuměli, jim patří stejné poděkování.

Jan Koňas, ve Vlašimi 6.9. 2014, 23:53,

revize 12.6. 2018, 9:32, / revize 17.7. 2021, revize 6.10. 2021, 02:00, revize 12.10. 2021, 9:50

Re/vize 5.1. 2024, 10:44